

NAWILIĆ (1) *vb pf*

1 sg m *praet* -m nawilił.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Oszukać [kogo]: Choć my drugi nieprzewynął Wielym w gych nadzieie czynył. A nigdim fię nieomyłył Iakom kogo mógł nawyłył *RejKup* i4v.

Formacja współrdzenna: nawileć.

RS